

امیدهای نو برای احیای جنگل‌های خشک گرمسیری

می‌تواند به طور گسترده در سراسر مناطق استوایی استفاده شود. سوم، این پژوهش نمونه‌ای عالی از مطالعات محققان مدرسه تجارت کپنهاگن (Copenhagen Business School) است که با جنگل‌داران کاستاریکا همکاری کردند تا به یک هدف مشترک در احیای جنگل‌ها برسند. در ادامه پژوهش، محققان قطعاتی از جنگل‌های تخریب‌شده را با استفاده از دوازده گونه معرفی‌شده از نتایج این پژوهش، کاشتند. آنها از این سایت‌های تحقیقاتی برای بررسی گونه‌های مناسب کاشت در مراحل مختلف زندگی جنگل استفاده می‌کنند. لاند وردن نیز درباره این تحقیق اظهار کرد: این پژوهش ادامه‌دار به ما کمک می‌کند تا بهترین شیوه‌های احیای جنگل‌های گرمسیری را ارائه کنیم.

طبیعت ایران: این پژوهش از آخرین کوشش‌ها برای احیای آنچه بر اثر فعالیت‌های بشر از بین رفته است می‌گوید. ساختن و دوباره زنده کردن طبیعت با آن همه پیچیدگی بسیار دشوارتر از نبود کردنش است! پس چه بهتر که با توجه به اهمیت مناطق مختلف رویشگاهی، از تخریب و افزایش شیب نابودی طبیعت جلوگیری کرد. چراکه پیشگیری بسیار آسان‌تر و ارزان‌تر از درمان است! دانش جنگل‌کاری در ایران نیز در سال‌های گذشته، از رشد کمی و کیفی بسیار خوبی برخوردار بوده است. تخصص و تجربه ارزشمند همکاران ما در بخش تحقیقات جنگل موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور سبب شده هم‌اکنون برنامه جنگل‌کاری در کانون ریزگردها در استان خوزستان از سوی وزارت جهاد کشاورزی به ایشان سپرده شود. با این امید که کوشش پژوهشگران ما نیز با موفقیت روزافزون همراه باشد.

Story Source:

Materials provided by University of Minnesota. Note: Content may be edited for style and length.

Journal Reference:

Leland K. Werden, Pedro Alvarado J., Sebastian Zarges, Erick Calderón M., Erik M. Schilling, Milena Gutiérrez L., Jennifer S. Powers. Using soil amendments and plant functional traits to select native tropical dry forest species for the restoration of degraded Vertisols. *Journal of Applied Ecology*, 2017; DOI: 10.1111/1365-2664.12998

پژوهشی جدید، اطلاعات ارزشمندی در مورد کشف روش‌های افزایش موفقیت بازکشت گیاهان ارائه کرده و امید تازه‌ای برای احیای این اکوسیستم‌های در خطر نابودی به ارمغان آورده است. احیای جنگل‌های خشک گرمسیری، سخت‌ترین نوع احیای جنگل است. این جنگل‌ها اکوسیستم‌های غنی از گونه‌های گیاهی و جانوری در نزدیکی استوا هستند که فصل‌های متناوب مرطوب و خشک را تجربه می‌کنند. در قرن گذشته اکثر این جنگل‌ها که ارزش بسیاری در تأمین آب و زیستگاه برای حیات وحش دارند، به مزارع یا مراتع تبدیل شده‌اند. یکی از چالش‌ها برای احیای این جنگل‌ها، افزایش میزان رس در خاک‌های تخریب‌شده این مناطق است؛ به طوری که باعث می‌شود نهال نتواند ریشه‌های خود را در خاک به خوبی انتشار دهد. در پژوهش جدیدی که توسط لاند وردن (Leland K. Werden)، دانشجوی کارشناسی ارشد و پروفیسور جنیفر پاورز (Jennifer S. Powers)، دانشکده علوم زیستی دانشگاه مینه‌سوتا (University of Minnesota) انجام شده، محققان استقرار نهال‌های ۳۲ گونه درخت بومی را در خاک‌های تخریب‌شده و خاک‌های اصلاح‌شده با ماسه، سبوس برنج، خاکستر سبوس برنج یا هیدروژل (مواد نگهدارنده مصنوعی) مقایسه کردند. پس از گذشت دو سال، آنها دریافتند که گونه‌های درختی متحمل به خشکی با افزایش توانایی استفاده از آب و جذب نور خورشید استقرار بهتری نسبت به سایر گونه‌ها داشتند. به‌علاوه افزودن برخی از مواد اصلاح‌کننده خاک اگرچه کمک می‌کرد نهال‌ها در شروع کاشت استقرار بهتری داشته باشند، ولی در پایان آزمایش هیچ‌گونه تفاوتی در استمرار بقای نهال‌ها ایجاد نکردند. پاورز در این باره گفت: این پژوهش به چند دلیل بسیار مهم است. اول این که نشان می‌دهد امکان رشد درختان در خاک‌های بسیار تخریب‌شده وجود دارد که امیدها را برای احیای جنگل‌های خشک گرمسیری افزایش می‌دهد. دوم، این پژوهش یک روش شناسایی گونه‌های درختی را که ویژگی‌های عملکردی مناسبی دارند، در دسترس قرار می‌دهد که

